

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

π. Ἰωνᾶς Μοῦρτος

«Γιατί δὲν ἔχουμε ἐδῶ μόνιμη πολιτεία, ἀλλὰ λαχταροῦμε τὴν μελλοντική» (Ἑβρ 13, 14). Οἱ Χριστιανοὶ βεβαίως ἀνήκουν σὲ μία χώρα, τὴν ὁποία θὰ πρέπει νὰ τὴν ἀγαποῦν, νὰ σέβονται τοὺς νόμους καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ εἶναι οἱ καλύτεροι πολίτες. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας ἡ Ἐκκλησία προσεύχεται γιὰ τοὺς ἄρχοντες τῆς χώρας, ἀκόμη καὶ ἂν δὲν εἶναι χριστιανοί, ἀκόμα καὶ ἂν διώκουν τὴν Ἐκκλησία.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν προσδιορίζεται ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἐθνικὴ ταυτότητα. Ἐπειδὴ, «ἐμεῖς ἀντίθετα εἴμαστε πολίτες τοῦ οὐρανοῦ, ἀπ' ὅπου καὶ περιμένουμε νὰ ἔρθει ὁ σωτὴρας μας, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός» (Φίλ 3, 20). Πῶς στὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μποροῦμε νὰ ἔχουμε ἐθνικὲς διακρίσεις; (Ρώμ 12, 5). Ἄν καὶ εἴμαστε πολλοί, εἴμαστε ἓνα σῶμα χάρις στὸ Χριστό. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἵρεση τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ καταδικάστηκε ἀπὸ τὴ σύνοδο τῶν ὀρθοδόξων πατριαρχῶν.

«Δὲν ὑπάρχει πιά Ἰουδαῖος καὶ εἰδωολάτρης, δὲν ὑπάρχει δούλος καὶ ἐλεύθερος, δὲν ὑπάρχει ἄντρας καὶ γυναίκα, ὅλοι ἐσεῖς εἰστε ἓνας, χάρις στὸν Ἰησοῦ Χριστό». (Γὰλ 3, 28).

Αὐτὸς ποὺ μιλάει γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ, Ἀμερικανικὴ κλπ. Ἐκκλησία καὶ ξεχνᾷ ὅτι εἶναι ΜΟΝΟ ΣΥΜΒΑΤΙΚΟΙ ΟΡΟΙ, λόγω τῆς ἱστορίας καὶ τῶν πολιτικῶν καταστάσεων, παραπλανᾷ τὸ λαό. ΝΑ ΘΥΜΑΣΤΕ: «Ἀληθῶς, σᾶς λέγω, ἐκεῖνος ποὺ δὲν μπαίνει στὴν στάνη ἀπὸ τὴν πόρτα, ἀλλὰ πηδάει μέσα ἀπὸ ἄλλου εἶναι ἓνας κλέφτης καὶ ληστής». (Ἰω 10, 1). Θέλει νὰ ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς πρὸς ὄφελος πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν σκοπῶν. Ἐκτίθεται ἔτσι ὡς αἰρετικὸς καὶ ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ δικαιοδοσία τῶν Πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρειας, Ἀντιόχειας δὲν εἶναι συνδεδεμένη μὲ ἐθνικὲς ομάδες ἢ κυβερνήσεις. Ποτὲ δὲν σκέφτηκαν νὰ εἶναι ἡ Ἐκκλησία-γιὰ παράδειγμα-τῆς Αἰγύπτου, ἢ τῆς Συρίας, ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης χώρας. Ὁ τίτλος τοῦ πατριάρχου, ἢ τοῦ ἀρχιεπισκόπου εἶναι πάντα μίας συγκεκριμένης πόλης. Ἀλλὰ συμβατικὰ μόνο, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι ἐπίσης πατριάρχης ὀρισμένων χωρῶν μόνο γιὰ ἱστορικοὺς λόγους. Γιὰ παράδειγμα, ὁ τίτλος τοῦ Πατριάρχου τῆς Μόσχας ὡς πατριάρχου ὅλης τῆς Ρωσίας, θὰ μποροῦσε νὰ παραπλανήσῃ κάποιους, ἢ ἀκόμα καὶ ὁ ὅρος «Ρωσικὴ Ἐκκλησία» διότι, τώρα ἡ Οὐκρανία ἢ ἄλλες πρῶην σοβιετικὲς χώρες εἶναι ἀνεξάρτητες, δὲν εἶναι ἡ Ρωσία. Ἐὰν ταυτοποιεῖται ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸ κράτος, ἢ τὴν ἐθνικότητα, τότε, οἱ χώρες αὐτὲς δὲν ὑπάγονται στὴν κανονικὴ δικαιοδοσία τοῦ Πατριάρχου τῆς Μόσχας; Φυσικὰ ΕἶΝΑΙ ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ, σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ ἂν παρανοήσουν τοὺς ὅρους, καὶ χρησιμοποιήσουν ἐθνοτικούς ὅρους γιὰ νὰ προσδιορίσουν τὴν Ἐκκλησία, εἶναι σὰν νὰ τοὺς ἐνθαρρύνουν νὰ δημιουργήσουν σχίσμα, νὰ διασπάσουν τὴν Ἐκκλησία. Νὰ δηλώσουν: «δὲν εἶμαι Ρώσος, θέλω τὴν Οὐκρανικὴ Ἐκκλησία, κλπ ...», ἔτσι ὥστε νὰ δημιουργηθεῖ σχίσμα. Ὁ ὅρος «Ἑλληνας Ὀρθόδοξος» εἶναι ἓνας τεχνικὸς ὅρος, (ποὺ συνοδεύει τὴν θεολογία τῶν Ἑλλήνων Πατέρων, ποὺ δὲν ἦταν ὅλοι οἱ Ἕλληνες). Δὲν εἶναι τὸ ὄνομα μίας Ἐκκλησίας ἐθνικῆς, μίας

Ἐκκλησίας μίας μικρῆς χώρας τῆς ΕΛΛΑΔΑΣ, ἡ ὁποία, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, εἶναι χωρισμένη σὲ τρεῖς διαφορετικὲς δικαιοδοσίες!

Κάθε Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς ἀνήκει στὴν ΜΙΑ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ὅπως διαβάζουμε στὸ Πιστεύω στὴν Θεία Λειτουργία καὶ στὴν καθημερινή μας προσευχή.

Ἔτσι, τονίζουμε ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπίσημος ὅρος «ἐθνικὴ Ἐκκλησία» στὴν ὀρθόδοξη θεολογία. Οἱ ὅροι ὅπως ρωσική, ἑλληνικὴ Ἐκκλησία κλπ ... εἶναι συμβάσεις. Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐνότητα τῶν ἐπισκόπων μίας συγκεκριμένης περιοχῆς, καὶ αὐτὴ ἡ ἐνότητα ἀπεικονίζεται ἀπὸ τὸν πρόεδρο μίας τοπικῆς συνόδου, πὺν ὀνομάζεται Πατριάρχης, ἡ Πάπας, ἡ Μητροπολίτης ἡ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πόλης (ΠΟΤΕ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ). Οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ ἱερεῖς εἶναι ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση, γιὰ παράδειγμα, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινούπολης (ΠΟΛΗ ΟΧΙ ΧΩΡΑ), ἡ τὸν Πατριάρχη Μόσχας (ΠΟΛΗ ΟΧΙ ΧΩΡΑ) κλπ.

«Ἀλίμονο στὸν κόσμος, γιὰ τὰ σκάνδαλα πὺν ἔχει ν' ἀντιμετωπίσει. Γιατί ἀναγκαστικά θὰ ἔλθουν σκάνδαλα, μὰ ἀλίμονο στὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνο πὺν προκαλεῖ τὸ σκάνδαλο.»! (Μὰτ 18, 7).